

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.

Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—

Afzonderlijke nummers fl. 0.20.

BUREAUX VAN DIT BLAD

REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223

ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.

Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti

Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.

Un number sol fl. 0.20.

Curaçao, 1 November

Belastingherziening.

VERGUNNINGSRECHT.

Daarover lezen wij in de MEMORIE VAN TOELICHTING: De verordening van 1881 (P.B. n. 24), die door de thans geldende regeling P.B. 1901 n. 23, gewijzigd bij P.B. 1902 n. 16 en 1904 n. 20 werd vervangen, onderwierp aan patent het houden van eene tapperij, slijterij, koffiehuis, logement of sociëteit, behoudens in elk geval eene vergunning daartoe van het hoofd der politie (art. 1, 2, 4). Voor het patent moest eene zekere som worden betaald naar een tarief, dat verschillend was voor a tapperijen en slijterijen, b koffiehuisen en logementen, c sociëteiten en boven dien voor Curaçao enerzijds en de andere eilanden anderzijds. Art. 3 bevatte echter eene bepaling, waardoor het verkoopen of uitslaan van wijn en sterken drank, bij hoeveelheden van 7,2 liter of meer, vrij was van patentrecht. Spoedig bleek, zoals bij de Memorie van Toelichting tot het ontwerp van 1901 werd gezegd, dat art. 3, vooral wat het gedistilleerd betreft, zeer algemeen werd toegepast, z. w. z. dat bij kleinere hoeveelheden dan 7,2 liter werd verkocht, zonder bezit van het patent. Mitsdien werd bij de nieuwe verordening van 1901 n. 23 bepaald, dat patentplichtig zoude zijn „het houden van eene tapperij, een koffiehuis, een logement of eene sociëteit, alsmede het verkoopen en uitslaan van gedistilleerd (art. 1) en zoude een laag patentrecht, uitsluitend voor verkoopen en uitslaan, slechts bevoegdheid geven daartoe bij hoeveelheden gedistilleerd van 40 cent-liter of meer (art. 4); van wijn is in die verordening geen sprake meer. Het slijterspatent zou verder slechts recht geven tot verkoop in gesloten flesschen enz. voor gebruik buiten het verkooplokaal. Eene dergelijke bepaling kwam ook in de verordening van 1881 voor, doch scheen daar weinig zin te hebben, daar een slijter, die bij 7,2 liter of meer verkocht, vrij van patent was en een-

die bij kleinere hoeveelheden verkocht, aan hetzelfde hoge patent, recht als een tapper was onderworpen. Door de nieuwe bepalingen werd eene betere onderscheiding in het leven geroepen.

Immers de wijziging van 1901 had inderdaad niet ten doel de handhaving van art. 3 der verordening van 1881, dat overtreden werd, doch de wegneming van een fout in die verordening, welke een koopman, die uitsluitend gedistilleerd in flesschen enz. verkocht tot 7,2 liter toe, aan een even hoog patent onderwierp als een tapper, hetgeen thans slechts het geval is bij verkoop bij minder dan een halve flesch.

Ten slotte werden in 1901 bepalingen gemaakt om de ontduikingen in bierhuizen, ijshuizen en restaurants tegen te gaan.

De wijziging in 1902 had ten doel de ontduiking van het tapperspatent op Aruba en Bonaire te doen ophouden. Op die eilanden werd namelijk algemeen getapt bij het bezit slechts van het lageslijterspatent. Het tapperspatent bedroeg f 12, het slijterspatent f 1 per maand. Bij P. B. 1902 n. 16 werd het tapperspatent belangrijk verlaagd en een patentrecht, zowel voor slijten als voor tappen (en te samen), ingesteld ten bedrage van f 2 per maand, hetgeen het gemiddelde gevele moet gelden.

Tot de laatste wijziging, P.B. 1904 n. 20 gaf aanleiding de overweging, dat het tarief niet in allen deele billijk was, in zoverre als voor een logement, al is het, nog zoo eenvoudig, f 32 per maand schuldig is. Om in de drie eilanden behoefte aan goedkope logementen te voorzien, is toen een onderscheid gemaakt tusschen logement met en zonder bevoegdheid tot verkoop van gedistilleerd en werden laatste beide onderworpen aan een patentrecht van f 10 per maand, tegen f 32 voor de andere (art. 37).

De werking der verordening, zoo als zij thans luidt, wordt het best gekend uit de navolgende cijfers.

Op Curaçao waren op 1 Januari 1906 in het patentrecht aangesla-

slijters, f 2 per maand	42
logementen zonder vergunning f 10 per maand	6

sociëteiten, f 10 per maand 1
tapperijen, f 14 per maand 28
logementen niet vergunning, f 32 per maand 2
koffiehuisen f 32 per maand 9
Het totale bedrag beloopt f 14,136.

Over 1905 waren de aanslagen op Bonaire: slijters en tappers a f 2 per maand: 33; op Aruba, sociëteiten a f 5 per maand: 3; slijters en tappers a 2 per maand: 34; op de bovenwindsche eilanden bestaan bijna uitsluitend aanslagen naar het lage slijterspatent f 1 per maand, terwijl men daar voor tapperspatent f 12 per maand schuldig is.

Bij het ontwerpen der algemeene belastingherziening is ook de bestaande regeling van het patentrecht van tapperijen enz. aan eene beschouwing onderworpen. De ondergeteekende heeft gemeend de bepalingen betreffende de openbare orde daarbij terzijde te kunnen laten. Evenzeer kon het vraagstuk der drankbestrijding te dezer gelegenheid buiten beschouwing worden gelaten. De verordening is thans alleen uit een belastingoogpunt te bezien en daarbij valt het volgende op te merken.

Werd kort na de invoering der verordening van 1901 geoordeeld, dat er een genoegzame aanleiding bestond om voor de bovenwindsche eilanden denzelfden maatregel toe te passen als voor Aruba en Bonaire, sedert is de wenschelijkheid daarvan gebleken, aangezien het tapperspatent van f 12 per maand in sterke mate wordt outdoken. Mitsdien zijn bij het ontwerp de bovenwindsche eilanden met Aruba en Bonaire gelijkgesteld, het is overigens voorgekomen, dat het bestaande tarief voor de andere eilanden in vergelijking met Curaçao al te laag is; op Curaçao betaalt een tapper f 24 per maand, op de andere eilanden zoude dit zijn of worden f 2 per per maand. Eene verhooging tot f 3 schijnt wenschelijk om aan een billijke verhouding meer nabij te komen.

De verwachting in 1904, dat op Curaçao goedkope logementen voor minvermogenen zouden ontstaan door de verlaging van het tarief van f 32 tot f 10 per maand, is niet verwezenlijkt. Er is slechts één logement zonder bevoegdheid tot verkoop van sterken drank. Bij nader

inzien meent de ondergeteekende, dat een anderen weg behoort te worden ingeslagen. Immers al zijn in de verordening logementen enz. aan patentrecht onderworpen, de ratio van de heffing is toch de verkoop van gedistilleerd, hetgeen voor alle genoemde inrichtingen als regel kan worden aangenomen. De eenvoudigheid van een logement sluit den verkoop van gedistilleerd niet uit en voor elk gewoon logement zal die verkoop (het tappen) een bron van winst zijn. Daarom schijnt uitsluiting van de bevoegdheid daartoe en heffing niettemin van f 10 per maand minder juist. De ondergeteekende is tot het besluit gekomen, dat alle gewone logementen vrij gelaten moeten worden, maar dan ook onder het gewone tarief behooren te vallen, terwijl daarnevens eene bijzondere regeling moet worden getroffen voor logementen zonder vergunning.

Bij het nieuwe ontwerp is het vaste patentrecht behouden, maar billijkheidshalve moet het een weinig gewijzigd worden: „Het kan toch bezwaarlijk rechtvaardig worden geacht, dat koffiehuisen en logementen meer moeten betalen dan eene sociëteit, f 32 tegenover f 10 per maand, terwijl het houden van een logement of koffiehuis een bestaansmiddel is en eene sociëteit uitsluitend voor vermaak en uitspanning dient van de meest gegoede ingezetenen. Derhalve komt het uit een oeconomisch en rechtvaardigheids oogpunt wenschelijk voor om het tarief voor sociëteiten te verhoogen en dat voor koffiehuisen en logementen eenigzins te verlagen. Ontworpen is voor Curaçao, voor sociëteiten f 30, voor logementen en koffiehuisen f 24 per maand; op de andere eilanden voor laatstgenelde inrichtingen f 12 per maand, terwijl het tarief voor sociëteiten, die daar niet in gunstige financiële omstandigheden verkeerden, ongewijzigd is gelaten: f 15 per maand.

De financiële gevolgen van de nieuwe regeling zijn vrij nauwkeurig te ramen en worden geacht eene hoogere opbrengst ad ± f 3800 te zullen zijn. n.l. wat Curaçao betreft f 550; voor de andere eilanden ± f 3250. Hierbij is in aanmerking te nemen, dat deze hoogere opbrengst voor de

Feuilleton.

LOSSE GREPEN

UIT

CURAÇAO'S VERLEDEN.

XII, 7.

Achteruitgang en Bloei van den Handel op Curaçao in de XVIIIe Eeuw.

Niet enkel tegen de droogte en den hongersnood stelde Curaçao zich te weer, maar ook tegen de kapers; waar het kon, nam het bijtijds haar maatregelen. Want hoewel de hopelooze toestand er alleezins toe leidde, moet men toch niet denken, dat men in die dagen hier moedeloos bij de pakken bleef neersitten.

Bij menigeen zal de vraag gerezen zijn, of tegen dien moedwil en brutaliteit der kapers niets door onze oorlogsschepen kon worden uitgericht? Want dat zich in die dagen een of meer Hollandsche oorlogsschepen in onze haven bevonden, daarover kan geen redelijke twijfel bestaan. Meermalen toch worden straffen bedreigd tegen de matrozen van 's lands schepen van oorlog, die

deserteerden en tegen de bewoners van het eiland, die hen daarin behulpzaam waren. Pl. 26 Oct. 1737; 11 Febr. en 22 Aug. 1738; 16 Oct. 1741; 27 Nov. en 10 Dec. 1742; 19 Maart 1748 enz.—Zoo b. v. deelt Graaf Lode- wijk van Rylandt, commandant van 's lands scheep van oorlog „Haarlemmerhout”, in deze haven liggend, den inwoners den 22 April 1754 mede, dat hij zijn vertrek van hier bepaald had op 29 Aug. d. a. v. Koopvaarders konden daarmee rekening houden en onder zijn geleide en veilige schutse naar het Moederland de terugreis aanvaarden. Later werd zijn vertrek dag tot 12 Sept. verschoven.

Het is zeker vreemd, dat geen enkele maal van eenige bijzondere ver- richting, van eenig actief optreden dezer oorlogsbodems tegen de kapers wordt melding gemaakt. Wel is het opmerkelijk, dat den 21 Oct., na het vertrek van de „Haarlemmerhout”, de Gouverneur verklaarde, dat de schade dat jaar door de kapers aan de schepen en aan den Curaçaoschen handel toegebracht, gelukkig heel weinig was geweest. Had dit oorlogsschip misschien dikwijls in den omtrek heen en weer gekruist? Of boezemde zijn aanwezigheid in onze

haven reeds den kapers eerbied in? Het heeft er wel den schijn van. Want na het uitzellen van de „Haarlemmerhout” schijnen zij plots weer te komen opdruken. Den 18 Nov. had er van gouvernementswege een oproep plaats tot de blanken, negers en mulatten, om zich „vrijwillig”, d. w. z. zij die er lust toe hadden, onder commando van een der zes zee- kapiteins te begeven, n.l. Willem Lix- raaven, Jurriaan de Pool, Claas Visser, Jan Theunis Vos, Jan Pedro Jansz., en Claas Schotborgh. Een uitsluiting in dezen vorm geschiedde gewoonlijk, wanneer er een expeditie tegen de kapers werd uitgerust. Een dergelijke opdracht b. v. werd den 28 Sept. 1752 door G. en R.R. verstrekt aan Jan Hendrik Brug- man, kapitein van de bark „Resolutie”, om gezamenlijk met Daniel Copius, kapitein van de bark „Roby”, Gerrit Schotborgh, die het bevel voerde over de „Victoria” en Pieter Gid- dewyn over „de jonge Abraham”, als kustbewaarders uitgerust, in de buurt van de Caracasbaai 3 rheevoartuigen — ?? wellicht buitgemaakte koop- vaarders — en 2 kapersbarken aan te vallen en zoo mogelijk te overmeesteren. Over den afloop vernemen wij verder niets. Diezelfde Daniel Copius,

die toen echter het bevel voerde over „de jonge Abraham”, kreeg den 26 Sept. 1756 van den Gouverneur een compleete instructie, om als kust- bewaarder een maand lang van Curaçao naar Bonaire, Klein-Curaçao en Aruba heen en weer te varen ter bescherming van den handel en scheep- vaart. Daarna moest hij voor de haven komen, een canoa binnenzen- den om nieuwe instructies in ont- vangst te nemen: Aan alle matrozen, die aan de expeditie deelnamen, werd behalve hun gewone gage, bovendien verzet van armen en beenen toege- zegd, d. w. z. schadeloosstelling en vrije chirurgische behandeling bij ver- wonding of verlies van armen en beenen. Reeds den 10 Oct., dus nog vóór de maand verstreken was, werd Copius in de haven terugge- roepen. Waut den 4den Oct., terwijl de kustbewaarder waarschijnlijk bij Bonaire kruiste, had een brutale Engelsche kaper James Watkins, kapitein over den commissievaarder „Thomas”, de kans schoon gezien, om twee Curaçaosche barken, ge- voerd door schipper Johannes Copius en Juan Ambrosius Duany, Jr., die in de Paardenbaai, (d. i. vlak voor de tegenwoordige Oranjestad) van Aruba voor anker lagen, te veroveren.

andere eilanden geene verhooging van belasting is, doch voortspruit uit een betere naleving der verordening onder het nieuwe tarief dan tot nu toe bij het oude tarief. Een verhooging van belasting of een vermeerdering van opbrengst, anders dan als gevolg van toevallige cijfers, wordt niet beoogd; er moet slechts gezorgd worden, dat de bedoeling der verordening van 1901 tot haar recht komt. Immers, al kan het vraagstuk der drankbestrijding hier buiten beschouwing blijven, niet uit het oog te verliezen is het ongewenschte van een toestand, waarbij de gemeenschap er een overwegend finaal belang bij heeft, dat er zooveel mogelijk sterke drank wordt gebruikt."

Hierop zegt Het Voorloopig Verslag van den Kolonialen Raad:

„Algemeen verklaarde men zich te kunnen vereenigen met de algemeene strekking van dit ontwerp."

Men vond echter het voorgesteld bedrag van het vergunningsrecht voor societeiten, nl. f 90.— per kwartaal, te hoog en gaf in overweging gemelde som te stellen op f 60.—

Immers, meende men, het ging niet aan dergelijke inrichtingen, die slechts door een beperkt aantal personen bezocht worden, zwaarder, zelfs niet even zwaar te belasten als koffiehuizen en tapperijen b.v., die voor het publiek openstaan.

Evenmin kon men zich vereenigen met het Bestuursvoorstel om tapperijen voor wat het tarief betreft gelijk te stellen met koffiehuizen en logementen, die een later sluitingsuur hebben. Men stelde met het oog hierop voor, het tegenwoordig recht voor de laatstbedoelde inrichtingen te behouden, nl. f 32.— 's maands.

Ook wenschte men met het oog op het hooge vergunningsrecht voor koffiehuizen, logementen en tapperijen, dat voor grossiers op Curaçao eenigszins verhoogd en op f 12.— per kwartaal gebracht te zien."

LOODSGEEDEN.

Artikel 1.

Het loodsgeld is schuldig, zoo dikwijls van de hulp van een loods wordt gebruik gemaakt en bedraagt voor:

A. Oorlogschepen.

10. voor het loodsen uit zee in de St. Annabaai of het Schottegat op Curaçao, met inbegrip van de manoeuvres tot het meren of ankeren, een halve cent per ton waterverplaatsing;

voor het loodsen uit de St. Annabaai of het Schottegat naar zee is hetzelfde verschuldigd;

20. voor het loodsen in of uit de overige

gebaalen of uitsluitend op de reede van Curaçao en voor het loodsen op de reede of in of uit de havens of baaien der overige eilanden der Kolonie, een vierde cent per ton waterverplaatsing.

B. Koopvaardijstoomschepen.

10. voor het loodsen uit zee in de St. Annabaai of het Schottegat op Curaçao, met inbegrip van de manoeuvres tot het meren of ankeren, voor een stoomschip van:

van beneden 400 registertonnen f 18
" 400 tot beneden 800 registertonnen " 32
" 800 " 1250 " 48
" 1250 registertonnen en daarboven " 85

voor het loodsen uit de St. Annabaai of het Schottegat naar zee is hetzelfde verschuldigd;

20. voor het loodsen in of uit de overige baaien of uitsluitend op de reede van Curaçao en voor het loodsen op de reede of in of uit de havens of baaien der overige eilanden der Kolonie,

in de Paardenbaai op Aruba drie vierde, in alle andere gevallen de helft van het sub B no. 1 bepaalde naar de daar gemaakte onderscheidingen.

C. Koopvaardijzeilschepen.

10. voor het loodsen uit zee in de St. Annabaai of het Schottegat op Curaçao, met inbegrip van de manoeuvres tot het meren of ankeren, voor een schip:

van beneden 66 M3 inhoud f 3
van 66 tot beneden 133 M3 inhoud " 5
" 133 " 221 " 7
" 221 " 443 " 9
" 443 " 886 " 13
van 886 M3 inhoud en daarboven 17

voor het loodsen uit de St. Annabaai of het Schottegat naar zee is hetzelfde verschuldigd;

20. voor het loodsen in of uit de overige baaien of uitsluitend op de reede van Curaçao en voor het loodsen op de reede of in of uit de havens of baaien der overige eilanden der Kolonie,

in de Paardenbaai op Aruba drie vierde, in alle andere gevallen de helft van het sub C no. 1 bepaalde naar de daar gemaakte onderscheidingen.

Artikel 2.

Boven het loodsgeld, bij artikel 1 bepaald, is voor de navolgende leedschiffen stien als loodsgeld schuldig:

a. voor het loodsen uit zee in de St. Annabaai of het Schottegat op Curaçao of uit de St. Annabaai of het Schottegat naar zee, wanneer een of ander geschiedt tusschen een half uur na zonsopgang en een half vóór zonsopgang;

een gelijk bedrag als volgens artikel 1 schuldig is naar de daar gemaakte onderscheidingen;

b. voor het verhalen van schepen binnen de St. Annabaai op Curaçao, uit de St. Annabaai naar het Schottegat, of omgekeerd,

voor een schip van 300 M3 inhoud en daarboven f 25

inhoud: f 10

Artikel 1 bis.

„Het nemen van een loods is verplicht voor schepen, die de haven van het eiland Curaçao binnenvaren of uitgaan."

„In alle andere gevallen wordt de hulp van een loods verleend, wanneer die verlangd wordt."

Artikel 1 ter.

„Van de verplichting, bij het vorige artikel bepaald, zijn uitgezonderd:

„10. in de Kolonie thuis behorende vaartuigen;

Wellicht waren zelfs vijandelijke fre-gatten in den omtrek gesignd. Zoodra nu geen enkel schip noch canoa de haven meer mocht verlaten, was tegelijk den vijand de gelegenheid benomen, om berichten of inlichtingen omtrent ons eiland te te winnen en zijn eigen vloot met buitgemaakte schepen te versterken. Maar ook nog een andere gewichtige reden bracht het Gouvernement tot dezen maatregel. Al het scheepsvolk, dat op de koopvaart diende, op het geslacht en ammunitie daar aan boord, zelfs de schepen konden in geval van nood ter verdediging van het eiland worden opgevorderd.

Nog enkele andere gebeurtenissen werpen enig licht op de treurige toestanden in onze kolonie in die dagen. Ik bedoel hier voornamelijk de bonding en het gedrag der slaven. G. B. Bosch, Reizen in West-Indie I, bl. 284 (M. D. Feenstra, de Nederlandse West-Indische eilanden, II, bl. 54 en van der Walde, Reizen in West-Indie de Curaçao p. 50 schrijven hem na,) is de eerste die weet te vertellen, dat er hier in het jaar 1752 een slavenopstand uitbrak op de plantage Hato onder de negers van den stam Amisas en die met geweld van wapenen onderdrukt en met de terechtstelling van verschillende huizen gestraft werd. Dit zoo belangrijk feit vond ik in de Archieven onzer kolonie met geen enkel woord bevestigd.

Het plakkaatboek van dat jaar zegt er niets van. Zou dit feit daar met opzet verzwegen zijn? Of heeft Dominé Bosch, die deze gebeurtenis uit de mondelinge overleveringen, zijner tijdgenooten te boek stelde, zich met het jaar vergist? — Ik weet het

20. vaartuigen van 20 registertonnen of daarboven;

30. oorlogschepen.

„In deze gevallen wordt de hulp van een loods verleend, wanneer die verlangd wordt."

Deze nieuwe bepalingen lichtte de Gouverneur volgender wijze toe:

„Loodsgelden zijn ten behoeve van de Koloniale kas thans alleen schuldig op Curaçao.

Verder is loodsgeld schuldig, doch als emolument door den loods genoten, op Aruba en op Bonaire. Ook op St. Martin, St. Eustatius en Saba is een havenmeester en loods; op St. Eustatius geniet hij geen emolument, op St. Martin en Saba wel, maar niet onder den naam van loodsgeld, doch voor schepen, die in de baai van Philipsburg of ter reede van Saba ten anker komen. (P. B. 1878 No. 31, 1889 No. 12).

Van de eigenlijke scheepsongelden, hetzij ten behoeve van ambtenaren, is de afschaffing ontworpen. Het loodsgeld echter moet behouden blijven en naar P. B. 1881 No. 22 (Curaçao) komt te vervallen en de hiervóór genoemde verordeningen, betreffende emolumenten (ander eilanden) worden ingetrokken, ook wat het loodsgeld betreft, daar voortschrijdende op den weg sedert 1893 en bij P. B. 1903 No. 50 en 1906 nos. 27 en 39 ingeslagen, met het stelsel van emolumenten bij de hervesting geheel wordt gebroken, is eene nieuwe regeling van de loodsgelden noodig, welke nu voor de gehele Kolonie is ontworpen.

Eene vergelijking van de tarieven, bestaande voor Curaçao en Aruba en Bonaire met die in naburige Koloniën is zeer moeilijk, omdat daar onder verschillende benamingen nog allerlei scheepvaartrechten worden geheven, terwijl ook in het oog te houden is, dat bij de meeste tarieven voor het binnenvaren en uitloodsen afzonderlijke bedragen zijn bepaald. Sommige tarieven hebben den diepgang der schepen tot maatstaf, andere de tonnenmaat; kleine zeilschepen zijn meestal vrijgesteld en voor stoomschepen is het tarief hooger dan voor zeilschepen. De bedragen in de verschillende Engelsche W. I. koloniën loopen zeer uiteen, doch de plaatselijke verhouding der reeden en ha-

bijzonder is er geen haven, die met die van Curaçao te vergelijken is, zoo wel wat de gesteldheid betreft, als ten opzichte van de voordeelen, die de St. Annabaai met hare groote diepte en met de daarachter gelegen uitgestrekte binnenhaven, het Schottegat, biedt.

Op St. Thomas is het tarief voor binnenvarende schepen als volgt: zeilschepen 3 dollar; tot 15 dollar,

niet. Wel vond ik in het plakkaatboek van 1754 i. d. 1 Augustus de volgende publicatie: „Daar eenige kwaadwillige personen sedert eenige jaren uitstrooien, dat de slaven op Hato als op Lugtenbergh in opstand gekomen zouden zijn, hetwelk de meeste onwaarheid is en een kwaadwillig en onaanvaardbaar misroep is en dat anders kan aangemerkt worden, dat om moedigheid te verwekken, daarom wordt een premie van 10 pesos uitgelooft voor dengenen die de auteurs weet aan te brengen." — Ondanks deze publicatie acht ik het niet geheel onmogelijk, dat er iets op Hato gebeurd heeft. Juist de omzichtigheid van den tekst verradt de doodelijke ongerustheid van het Bestuur en zijn vrees voor een dergelijken opstand of voor uitbreiding er van, voor al dat de slaven of huisslaven zich daarbij zouden aansluiten. Het Gouvernement had er alle reden voor, een dergelijken opstand verborgen te houden. Want het is zeker, dat er in dien tijd gisting en een groote ontevredenheid heerschte onder de slavenbevolking.

De meest voor de hand liggende reden daarvoor vind ik aangegeven door den Gouverneur I. Faesch in het reeds aangehaalde plakkaat van 5 Maart 1752: „dat den slaven door hongersnood geen handteiding tot dieverij zou worden gegeven." Vandaar een zeer verklaarbare wis-selwerking. Het tekens voorkomend gebrek aan levensmiddelen was oorzaak dat ook den slaven een karig rantsoen aan maïs werd toebedeeld. Bij gemis aan alle beschaving en in den staat van verwildering, waarin de slaven leefden, kon het niet uitblijven, of de vrees van den Gouverneur zou bewaarheid worden, dat

's nachts 3 tot 24 dollar; stoomschepen resp. 6 tot 24 dollar en 8 tot 32 dollar. Voor uitgaande schepen is het tarief een weinig lager. Verder bestaat er nog een iets lager tarief voor schepen, die binnenvaren om orders of om steenkolen te lossen of te laden. De loodsgelden komen voor 76 aan de Koloniale kas en waren voor het jaar 1905/6 geraamd op frs. 28500, alzoo frs. 36643. Er worden op St. Thomas volgens eene wet van 1885 ook nog rechten voor de in- en uitklaring van schepen geheven, die voor het jaar 1905/6 waren geraamd op frs. 100.000.

Het bestaande tarief van Curaçao is zeker niet hoog te achten en kan zonder bezwaar eene matige verhooging ondergaan; te minder bestaat daartegen bezwaar nu alle eigenlijke scheepsongelden worden afgeschaft. Derhalve zijn de loodsgelden in aanmerking gebracht om een deel te leveren van het aequivalent, dat door de afschaffing of vermindering der belastingen noodig is.

Zooals hierna blijkt zal moest voor oorlogschepen een nieuwe maatstaf worden aangenomen, doch zijn overigens de bestaande grondslagen met eenige wijziging behouden. De hogere opbrengst kan gesteld worden op ongeveer een zesde gedeelte van het totaal. Over de jaren 1900—1902, 1904 en 1905 brachten de loodsgelden op Curaçao gemiddeld op f 2815.51 (over 1906 f 28,885.53). Het voordeel verschil is derhalve te stellen op ± f 4500.

Wat de andere eilanden betreft, zal het loodsgeld in het vervolg ten bate van de Koloniale kas komen, doch daar de ambtenaren, die het als emolument genoten, moeten worden schadeloos gesteld en overigens, wat die eilanden aangaat, de belasting van gering belang is, is daarvan niet op hogere opbrengst gerekend."

De Leden van den Kol. Raad denken over dit Ontwerp heel wat zwaarder dan de Gouverneur:

„Algemeen had men bezwaar tegen de bij dit ontwerp voorgestelde verhooging der loodsgelden.

Men wees op het groote belang dat Curaçao heeft bij de groote

tier dat de overschepping van goederen in de haven van Curaçao aanbrengt, op den machtigen invloed ten goede, die het binnenvallen van stoomschepen in die haven, om er zich van steenkolen te voorzien, op het economisch leven van het hoofland der Kolonie uitoefent.

Mocht al niet kunnen worden beweerd, dat de voorgeschiedenis een onmiddellijk achteruitgang

zij door diefstal wat zouden weten machtig te worden, om hun honger te stillen. Toen evenwel de diestallen hand over hand toenamen, vond het Bestuur daarin een welkome gelegenheid, om den inwoners hun nalatigheid onder het oog te brengen, waarmee zij hun wacht- en patrouilledienst waarnamen. Doch de meesters schaften zich eigenmachtig recht door zulke wrede afstraffing hunner lijfgeenen, dat het Bestuur er tegen op kwam en verordende, dat de slaven die betrapt werden, den volgende morgen binnen het Kasteel d. i. het fort Amsterdam zouden gebracht worden om een lijfstraf van te ondergaan. (Pl. 1751 No. 59, 90.) Zelf werd later restitutie toegestaan van het betaalde hoofdgeld voor die slaven, die in de jaren 1751 en 1752 verbod of terechtgesteld waren. Dergelijke feiten teekenen den toestand. Dan verwondert het ons niet, dat de slaven dikwerf tot wanhoop en verzet, tot samenwerkings en tot ontvluchten verleid werden. Nooit waren de maatregelen en strafhepalingen, van bestuurswege tegen de slaven genomen, zoo talrijk, nimmer waren deze zoo roerig en nimmer gelukten het aan zooveel waastobende het eiland te ontvluchten als juist in dit tijdperk van 1752—1754. (1). Dit alles wijst niet alleen op armoede, ontbering en gebrek, doch tevens op een zekeren staat van verwarring en verwildering en een reeks van wangedaden, die er het legisch gevolg van waren.

(1). Ter gelegener tijd hoop ik in een „Losse Greep" over den slavenhandel in onze Kolonie uitvoeriger daarop terug te komen.

R.

E.

van de stoomvaart tengevolge zal hebben, bezwaarlijk zal kunnen worden tegengesproken, dat zij belemmerend zal kunnen werken op de ontwikkeling van de genoemde bronnen van volkswelvaart.

Verscheidene leden, die, vóór alles, de herziening zooveel mogelijk dienstbaar gemaakt wilden zien aan de vrijmaking van de scheepvaart — zoo stoom- als zeilvaart —, welke zij als de eenige waarlijk levenskrachtige bestaansbron, waarop de geographische ligging en het bezit van eene uitmuntende haven, Curaçao als het ware een natuurlijk recht geven, beschouwden, hadden gehoopt, dat het Bestuur eerder eene verlaging dan eene verhooging der loodsgelden zou hebben voorgesteld. Een dergelijk voorstel zou volkomen gepast hebben in des Bestuurs stelsel.

Dan, de moeilijkheden, verbonden aan het vinden van geschikte equivalenten, deden ook deze leden besluiten, zich met de overigen, er toe te bepalen voorloopig slechts aan te dringen op het behoud van het bestaande tarief."

Reeds vroeger hadden wij gelegenheid er op te wijzen, dat bij vrijstelling der zeilschepen geen verlies aan rechten, maar veeleer vermeerdering daarvan te verwachten is; equivalenten voor denkbeeldig, of theoretisch verlies behoeven niet gezocht te worden, praktisch zal de Koloniale Kas er bij winnen als de zeilschepen van alle scheepsongelden worden vrijgesteld. Dat is onze vaste overtuiging. Door levendiger zeilvaart zal aan meerdere invoerrechten worden gewonnen, wat aan loodsgelden verloren werd. Verlaging, afschaffing van loodsgelden voor zooverre dit mogelijk is — en dit is mogelijk voor de zeilvaart — zal in het belang der Kolonie wesen.

Hoe de Kamer van Koophandel en Nijverheid, hoede Agenten der Stoomvaartmaatschappij over dit Ontwerp denken, hebben wij vroeger reeds medegedeeld. Wij hopen, dat al deze protesten ten gevolge zullen hebben, dat het Ontwerp wordt omgewerkt en beter aangepast aan Curaçaosche toestanden.

REGISTRATIE.

Wanneer we maar weinig woorden verspillen, Kort en bondig verklaart de Koloniale Raad in zijn VOORLOOPIG VERSLAG:

„Zooals reeds in het Voorloopig Verslag over het Ontwerp, N. 1 dezer zitting is gezegd, had men algemeen bezwaar tegen het onderhavig ontwerp.

De behoeft aan de in dat ontwerp vervatte regeling heeft zich in de Kolonie nimmer doen gevoelen, daar de bestaande bepalingen betreffende het onderwerp, gevoegd bij de algemeen gevolgde gewoonte van de belanghebbenden in alle akten van eenig gewicht, om zich van een afschrift te voorzien, alleszins voldoende zijn gebleken om den inhoud van stukken van eenig belang te verzekeren.

Waar dat zoo is, achtte men zich niet gerechtigd mede te werken tot het tot standbrengen van eene verordening, waarvan men voorsag, dat zij tot uitbreiding van het personeel op de Ontvangerskantoren en tot noodeloos en ongewenscht tijdverlies van het publiek zou leiden.

De formaliteit van registratie moge — dit wilde men niet ontkennen — in enkele opzichten haar nut hebben, noodig kon men hare invoering, met het oog op bestaande toestanden en gewoonten, niet noemen en men achtte het hier de plaats om te herhalen, wat in het Voorloopig Verslag over de begroting voor 1908 is gezegd: niet naar het theoretisch volmaakte behoort gestreefd, maar naar het praktisch voldoende.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Havensluis.

Van 16 — 31 October zijn onze haven binnengelopen:

Stoombooten	16
Goeletten	25
Bijlanders	16
Brk	1
Totaal	58 schepen,

UN ALIMENTO PODEROSO. EFICAZ PARA TODAS LAS EDADES.

La Emulsión de Scott suministra no solamente la sustancia que el cuerpo necesita para crecer, sino también la que le es indispensable para reponer el desgaste diario de los tejidos y del cerebro. Es un alimento eminentemente digerible y asimilable que estimula el calor, la energía y la vitalidad, y es por consiguiente un benefactor de los convalecientes y ancianos y de toda persona debilitada.

Ella aporta al sistema abundancia de fósforo y hierro, no en la forma metálica que daña los dientes y entorpece las funciones del hígado, como sucede con los preparados ferruginosos, sino en la misma forma orgánica y natural como se encuentran estos elementos tan esenciales de la vida, en la sangre y en el cerebro. Cada dosis de Emulsión de Scott se incorpora directamente con la linfa de la sangre y va a reforzar los tejidos del cuerpo volviéndose parte de ellos mismos.

„Declaro que uso con frecuencia la legítima Emulsión de Scott con resultados excelentes. La Emulsión de Scott reúne en mí concepto condiciones medicinales y de preparación que no alcanzan otros preparados similares, los que con frecuencia perjudican el organismo del paciente.“

DR. IGNACIO B. PLASENCIA.

Habana, Cuba.

SCOTT & BOWNE, Químicos, Nueva York

Esta marca Ninguna es Legítima.

CREMA DE CEREZAS DE CRISPIN

Gran Remedio Popular.

Para inmediato Alivio y curación de todas las enfermedades de la

GARGANTA Y PULMONES

Bronquitis, Tos, Asma, Crup, Ronquera, etc.

Lo mas barato y Mejor. Se vende en todas las Farmacias

Delaplatas Pharmacal Co., New York.

die met de 54, gedurende de eerste twee weken dezer maand binnengelopen, weder 112 schepen maken voor de maand October. Verleden jaar bedroeg dit getal slechts 90, dus kwamen dit jaar 22 schepen meer binnen in een maand tijds.

De scheepvaart neemt voortdurend in bloei toe.

In 1904 liepen onze haven binnen	1367 sch.
In 1905	1524
In 1906	1474

De inhoud dier schepen nam toe als volgt:

In 1904 bedroeg deze	1,660.367 M ^s .
1905	1,672.591 M ^s .
1906	1,717.856 M ^s .

Aruba Phosphaat Maatschappij.

Is dank ontvangende het Beredeneerd Verslag dezer Maatschappij over het afgeleopen boekjaar 1 October 1906 — 30 Sept. 1907

In den loop van dit boekjaar was op de phosphaatmarkt eenige verbetering merkbaar; de prijzen, waartegen de leveringen in den loop van 1907 plaats vonden, waren eenigzins hooger dan die, welke vroeger verkregen konden worden, en de contracten voor levering in 1908 aangegaan, zijn tegen prijzen, nog eenigzins hooger dan die, welke voor de leveringen in 1907 bedongen werden.

De verschepping van de phosphaten tweede soort, met welke in het vorig jaar een aanvang kon worden gemaakt, kon dit jaar worden voortgezet, en bereids zijn eenige ladingen van deze soort voor 1908 verkocht voor havens in de Vereenigde Staten van Noord Amerika.

De registermaat dier schepen was 51,131.50 M^s, waarop aan uitvoerrecht op Aruba is betaald eene som van f 8,591.72.

In het afgeleopen boekjaar zijn uit Aruba vertrokken 44 schepen.

Bereids zijn 14 schepen bevracht, van welke in den loop van dit jaar eenigen, en de overigen in de eerste maanden van 1908 op Aruba verwacht kunnen worden; van deze 14 vaartuigen zijn 3 bestemd om phosphaat 2° soort voor havens in de Vereenigde Staten intenemen.

De uitkeeringen aan de koloniale kas, als concessierecht, in het afgeleopen boekjaar gedaan, hebben bedragen f 42,492.28, terwijl door de schepen, welke door de Maatschap-

pij tot vervoer der phosphaten waren bevracht, een niet on aanzienlijk bedrag aan scheepsongelden aan die kas werd opgebracht.

Alles te samen werd door de Koloniale Kas ontvangen ruim f 5000. Alleen aan uitvoerrecht werd door het Gouvernement ruim f 2,500. meer ontvangen dan de Maatschappij zelve ontving als 1/4 aandeel in de zuivere opbrengst van de ladingen 1° klasse phosphaat.

Tot nadere aankondiging!?

De directeur-generaal der posten en telegrafie brengt ter algemeene kennis, dat met wijziging in zoover van de mededeeling in de St. Cr. van 1 Oct. het port der brieven naar de Ned. koloniën en bezittingen in Oost- en West-Indië, bij verzending langs den rechtstreekschen zeeweg, per 20 gram of gedeelte van 20 gram bedraagt: voor een gefrankeerden brief 5 cent, voor een ongefrankeerden brief uit die koloniën en bezittingen tot nadere aankondiging 20 cent per 15 gram of gedeelte van 15 gram.

St. Oor.

Koloniale Raad.

Zitting van den Kolonialen Raad op Woensdag den 6n. November 1907, des avonds te 7 1/2 uur.

Te behandelen onderwerpen:

- 1°. Ingekomen stukken.
- 2°. De ontwerp-verordening, houdende voorschriften betreffende het gebruik van de gouvernementen telefoonverbinding op het eiland Saba.

Postertij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Paschal Bathencourt, Rosanita Craveld (Montagne), Cornelio Dovale, Bumba de Jazetoren, Johan Pietersz, Seris Maduro, Maria Dolores Henriquez, Pedro Millnau, Carmen de Munive, Antonio Romero, Jhr. L. Schorer (aanget.), Ernesto Señorli, Julio Ad. Treconis, Evira Vanrie, Constanca Vos, Pedro B. Waltersz.

Niet voor bestelling vatbaar drie drukwerken geadresseerd aan Gl. Da Costa Gomez & familie, J. P. H. Schrele en de familie Elias Aranjó.

Curaçaosche Maatschappij.

Algemeene vergadering van Leden der Mij. op Woensdag 5 November e. k., 's avonds half acht, in de Balzaal der Societeit „De Gezelligheid“ alhier.

Aan de Orde:

- 1°. Goedkeuring der Rekening over 1906.
- 2°. Vaststelling der Begroting voor 1908.
- 3°. Bespreking van eene te houden kleine Tentoonstelling rakende een of meer takken van Landbouw en Veeteelt. (Wedstrijd tusschen melkvee, etc.)
- 4°. Bespreking der Vlechtcurausen.
- 5°. Voorstel tot aankoop van eenen fokstier van Friesch-Holsteinsch-ras.
- 6°. Mededeelingen en voorstellen.

M. S. C.

Hedenavond acht uur zullen de leden der M. S. C. weder een specialiteit voorstelling geven in het Militair Tehuis.

Op het programma komen voor de nieuwste voordrachten, voorgedragen door den Heer SPENHOFF uit Rotterdam, de bekende Hollandische Coupletzanger, eenige seances door den amateur goochelaar, de int. Rou-LER, een pantomime, terwijl het geheel zal opgeluisterd worden door de muziek van het garnizoen, aangeboden door den kapitein-commandant, den HEd. Gestr. Heer J. E. J. Huisman.

Excursie.

Het dagblad *El Constitucional*, van Caracas, bericht in zijn nummer van 22 dezer, dat er te La Guilla door verscheidene families eene excursie naar ons eiland georganiseerd wordt. Een der redacteurs van het blad zal den pleinstertocht mededoen. (De Vrijzinnige.)

Regerenden Mededeelingen.

El Petroleo & Aceite de alumbre y quinar no es un estimulante.

La mejor manera de tomar el aceite de hígado de bacalao es en la forma de emulsión, por ser así más fácilmente absorbido por el estómago; de todas las emulsiones conocidas, la Emulsión de Scott es uni-

